

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Andrzej Siuchniński

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant : Anna Kuras

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych radcy prawnego Barbary Bołtryk-Czechowskiej
w sprawie radcy prawnego **J. K.**

obwinionego z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 3 w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 29 stycznia 2013 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego
od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w W. z dnia 15 czerwca 2012 r., sygn. akt WO-[...],
utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [...].
z dnia 8 września 2011 r., sygn. akt OSD [...]

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w kwocie 20 (dwudziestu) złotych obciąża obwinionego.**

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych - Dz. U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm. – dalej w skrócie u.r.p.) Sąd Najwyższy postanowił sporządzić pisemne uzasadnienie kasacji, pomimo jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej w zakresie dotyczącym zarzutu z pkt I. W tym zakresie zarzucane uchybienie wymaga dodatkowego wyjaśnienia.

Skarżący zarzuca wadliwą interpretację art. 64 ust. 1 u.p.r. przez uznanie, że przepis ten ma zastosowanie do obwinionego wykonującego usługi doradztwa prawnego w ramach prowadzonej własnej działalności gospodarczej. W związku z tym, zdaniem skarżącego, brak jest związku pomiędzy przypisanym obwinionemu zachowaniem jako doradcy prawnego a obowiązkami aplikanta radcowskiego.

Nie można podzielić tego stanowiska z następujących powodów.

Zawód radcy prawnego, do którego wykonywania przygotowuje się aplikant radcowski, jak wynika z preambuły Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest zawodem zaufania publicznego (uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – dalej w skrócie k.e.r.d.). Zasady etyki zawodowej obowiązują także odpowiednio aplikantów radcowskich (art. 3 *in fine* k.e.r.d.). Użyte w tym artykule słowo „odpowiednio” pozwala na przyjęcie, że aplikant radcowski powinien przestrzegać zasad etycznych i moralnych nie tylko w związku z wykonywaniem obowiązków aplikanta. Dotyczy to w szczególności sfery działalności prawniczej. W świetle tych zasad nie można więc, jak chce skarżący, oddzielić zachowania obwinionego jako prawnika od zachowania jako aplikanta radcowskiego. W obu tych sferach aktywności prawniczej obwiniony powinien kierować się uczciwością. Natomiast jak wynika z ustaleń faktycznych poczynionych w tej sprawie, obwiniony w ramach prowadzonej działalności świadczenia usług prawnych postąpił nieuczciwie, wykorzystując mylne przeświadczenie zleceniodawcy, że jest uprawniony do wniesienia skargi kasacyjnej, a następnie poprzez swoje zapewnienia utwierdzał go w tym przekonaniu. Zachował się w ten sposób nieetycznie jako aplikant radcowski.

Z tych też względów postawiony zarzut kasacyjny nie jest trafny, a w konsekwencji z tego też powodu kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna.